

DE OPGESTANE MESSIAS

JOH. 21:1-14

R. Baruch, PhD

De opgestane Messias, John 21:1-14

Jezus beloofde Zijn discipelen dat Hij, na Zijn dood, hen zou ontmoeten in Galilea; wat plaatsvond op Pesach. Dit betekent dat Hij hen informeerde dat Hij uit de dood zou opstaan. Ondanks dat Hij na Zijn opstanding aan hen was verschenen in Jeruzalem, betekende dit niet dat de belofte dat Hij hen zou ontmoeten in Galilea niet zou plaatsvinden.

Het gebied van Galilea wordt door Jesaja geprofeteerd als een plaats van openbaring. Volgens Jesaja is Galilea de plaats waar Israëls Messias Zichzelf begon te openbaren. Hoe openbaarde Jezus dat Hij de Messias was? Hij deed dit door de talrijke wonderen die Hij daar verrichtte.

Jezus zei tegen Zijn discipelen:

"Maar nadat ik ben opgestaan, zal ik voor je uit gaan naar Galilea."

Marcus 14:28

Wat was het doel van de verschijning van Jezus aan Zijn discipelen in Galilea? Dit is de vraag die we in dit artikel nader zullen bekijken.

De discipelen keerden na het feest van de ongezuurde broden terug naar Galilea. Petrus en enkele andere discipelen zijn bij de Zee van Tiberias, als Petrus mededeelt dat hij gaat vissen. Normaal gesproken wordt dit water het Meer van Galilea genoemd. Dus waarom verwijst de Schrift er in deze passage naar als de Zee van Tiberias, een Romeinse aanduiding? Petrus had, evenals de andere discipelen, gehoopt dat Jezus een significante verandering in Israël zou brengen. Namelijk om de onderdrukking van het Romeinse Rijk uit het Land van Israël te verwijderen. Met de terugkeer van de discipelen naar Galilea waren de zaken weer normaal; het Romeinse Rijk was nog steeds aan de macht.

Wanneer Petrus aangeeft dat hij ging vissen, sluiten de andere discipelen zich bij hem aan. In de tekst staat dat ze 's nachts gingen vissen. Hoewel het normaal is dat vissers de hele nacht doorwerken, heeft deze verklaring een extra doel. Door de hele Schrift heen impliceert het concept van nacht vaak duisternis, vanuit een kennisstandpunt. Met andere woorden, wanneer iets 's nachts plaatsvindt, geeft het aan dat iets niet wordt begrepen of dat men zich daar simpelweg niet van bewust is.

Het is heel belangrijk dat wanneer Jezus voor de discipelen verschijnt, het vroeg in de ochtend is, d.w.z. er is licht. De tekst is een voorafschaduw van het feit dat Jezus iets aan Zijn discipelen gaat openbaren. Als Jezus bij hen komt, wordt de lezer verteld dat ze niet wisten dat Hij het was. Het is onmiddellijk, nadat dit is gezegd, dat Jezus hen aansprak als kleine kinderen. Het Bijbelse woord dat door Jezus wordt gebruikt, duidt op een gebrek aan volwassenheid. Jezus vroeg hen of ze iets te eten hadden. Hoewel sommige vertalingen het woord "vis" gebruiken, betekent het eigenlijke woord 'voedsel in algemene zin'. De discipelen antwoordden dat ze geen eten hadden. Uit dit antwoord blijkt dat hun inspanning, d.w.z. vissen, niet de gewenste resultaten opleverde. Met andere woorden, G-d zegende hun daden niet. Waarom werden hun inspanningen niet gezegend? Ze begrepen niet goed wat het betekent om een discipel te zijn.

Jezus instrueert hen om hun net aan de rechterkant van de boot uit te werpen, zodat ze veel vis zouden kunnen vangen. Onmiddellijk nadat ze Hem gehoorzaamden, vingen ze een zeer veel vis. Deze gebeurtenis lijkt erg op Lukas 5:1-11. Waar Jezus deze vissers riep op vissers van mensen te worden. Het feit dat Petrus aankondigde dat hij weer op vis ging vissen (en enkele van de andere discipelen sloten zich bij hem aan) laat zien dat ze de roeping die Jezus hen had gegeven uit het oog waren verloren.

Afwijken van de roeping van G-d is iets dat elke gelovige kan overkomen. In feite is het een meest voorkomende gebeurtenis. Waarom gebeurt dit zo vaak? Het antwoord is dat men afwijkt van het juiste begrip van wie Jezus is. Zodra dit een persoon overkomt, zal hij terugkeren naar de manier waarop hij eerder leefde. Jezus had beloofd Zijn discipelen in Galilea te ontmoeten om hun opnieuw Zijn identiteit te onthullen en hoe ze op Hem moesten reageren, d.w.z. een discipel zijn.

De discipel van wie Jezus hield, was bij het zien van deze grote vangst de eerste die verkondigde, dat Degene Die hen riep om hun net in de zee uit te werpen, Jezus was. Het feit dat geen van de discipelen Jezus herkende toen ze Hem zagen, leert de lezer een belangrijke waarheid. Het was niet de uiterlijke verschijning van Jezus die op enigerlei wijze gedenkwaardig was. Zijn lichaam en hoe Hij eruitzag, was op geen enkele manier verbonden met Zijn identiteit als de Zoon van G-d. Het is zeer leerzaam dat de discipelen Jezus door deze daad herkenden. Dit hangt samen met Zijn leer dat ware discipelen zullen worden herkend aan hun vrucht, d.w.z. goede daden.

Nadat de discipel die van Jezus hield uitriep: "Het is de Heer", is het antwoord van Petrus wat is zeer onthullend. De lezer wordt verteld dat hij naakt was. Naaktheid in de Bijbel wordt geassocieerd met schaamte en een gebrek aan goede daden. Petrus' verlangen om weer te gaan vissen was, alsof de drie jaar die hij met Jezus doorgebracht had geen blijvende verandering in zijn leven had achtergelaten; dat was schaamtevol. Het eerste wat Petrus deed toen hij hoorde dat Jezus voor hen op de oever stond, was zichzelf omgorden en zichzelf vervolgens in het water werpen. Jezelf omgorden wordt geassocieerd met dienstbaarheid. Deze daad vertegenwoordigde Petrus die zijn toewijding hernieuwde om Jezus te dienen. Het feit dat hij was omgord met een kleed, toonde zijn verlangen om niet op een ontrouwe (schaamtevolle) manier te leven. Het feit dat hij zichzelf in het water wierp, was een hint naar de doop, die ook betrekking heeft op dienstbetoon en een vernieuwing in Petrus' geloof in de dood, begraving en opstanding van Jezus.

Terwijl Petrus naar de kust zwom, kwamen de andere discipelen in hun kleine boot, het net voortslepend met de grote veelheid vissen. In de tekst staat dat ze 200 el van de kust verwijderd waren. Het getal 200 moet worden opgevat als 2 x 100; waarbij 2 twee uiteenlopende meningen vertegenwoordigt en het getal 100 volledigheid of volledigheid vertegenwoordigt. Met andere woorden, de andere discipelen twijfelden nog steeds tussen hun persoonlijke ambities en hun roeping om discipelen te zijn. Zij kwamen, net als Petrus, die ochtend naar Jezus, maar niet met dezelfde toewijding, want ze waren nog steeds gefocust op de grote visvangst.

Toen de discipelen de Heere naderden, wordt de lezer verteld dat ze vuur zagen met daarop vissen en brood. De combinatie van vis en brood is niet nieuw in de evangeliën,

aangezien Jezus 5.000 en 4.000 voedde. Deze voedingen vertegenwoordigden de wonderbaarlijke kracht van Jezus en een oproep om door middel van Israël vrijheid en heiligheid in de wereld te brengen. Het is belangrijk om te onthouden dat Jezus twaalf discipelen koos en uiteraard moet het getal twaalf geassocieerd worden met Israël, d.w.z. het Joodse volk. Jezus kwam die ochtend voor de discipelen om hun oproep te hernieuwen om door te gaan met de roeping die G-d aan Israël had gegeven. Het is veelbetekenend dat er die ochtend zeven discipelen aanwezig waren (zie vers 2). In deze context heeft het getal zeven betrekking op de hernieuwde opdracht, omdat het getal zeven heiliging uitstraalt, d.w.z. apart gezet worden voor een specifiek doel. Terugkomend op de kwestie van het brood en de vis, wordt gezegd dat de vissen op het vuur lagen. Vuur heeft vaak te maken met de Heilige Geest.

In deze passage is er een duidelijk onderscheid tussen de vis en het brood dat Jezus had bereid, en de grote visvangst. Jezus beval de discipelen om deze grote vangst te brengen en voor te zetten. Vissen vertegenwoordigen volgens de joodse traditie een zegen; in deze context vertegenwoordigen de vissen echter Jezus oproep om hen vissers van mensen te maken, terwijl het brood betrekking heeft op levensonderhoud. De boodschap is dat Jezus hen zal steunen als ze Zijn roeping op hun leven volgen. Het doel van het meenemen van de grote visvangst naast de maaltijd die Jezus voor de discipelen heeft bereid, is om hen een keuze te bieden. Ieder van hen moet ervoor kiezen om ofwel het leven te aanvaarden dat Jezus voor hen had bereid, dat is gezalfd met de Heilige Geest, ofwel terugkeren om vissers van vissen te worden.

De grote visvangst is een zeer leerzaam onderdeel in deze verslaglegging. Zoals eerder vermeld, is er een soortgelijk verslag in Lucas hoofdstuk 5, dat diende als een sleutelgebeurtenis bij het oproepen van de vissers om Jezus discipelen te zijn. Het lijkt geen twijfel dat de grote vangst in Johannes 21 ervoor zou zorgen dat de discipelen zich herinnerden wat er gebeurde in Lukas hoofdstuk 5 en deze oproep. Wat anders is aan de passage van Johannes is het feit dat het aantal vissen wordt genoemd.

Vers 11 onthult dat het in feite Petrus was die het net vol grote vissen voor Jezus en de rest van de discipelen had gebracht. Je zou denken dat er vissen van verschillende groottes in het net zouden zitten; dit was echter niet het geval. Er werden alleen maar grote vissen gevangen. Er zaten precies 153 vissen in het net. Wat is de betekenis van dit nummer? De tekst relateert dit getal als $100 + 50 + 3$. We hebben geleerd dat het getal 100 volledigheid of iets in zijn geheel overbrengt. Het getal 50, zoals in het Jubeljaar, straalt vrijheid of vrijheid uit en tenslotte heeft het getal 3 het doel iets te onthullen. Vandaar dat het getal 153 spreekt over de totale vrijheid, de vrijheid die Jezus kwam openbaren. Als discipelen zijn we geroepen om deze boodschap aan de wereld te verkondigen.

Er is een nog een andere manier om de betekenis van deze grote vangst te begrijpen. Er werd gezegd dat de maaltijd die Jezus naast deze geweldige vangst bereidde, de discipelen voor een keuze stelde: ofwel de maaltijd accepteren die Jezus bereidde die gericht was op hun roeping en Zijn voorziening van gezalfd zijn met de Heilige Geest, of de boodschap van de 153 vissen negeren en je concentreer op de enorme hoeveelheid geld die de grote vangst van grote vissen vertegenwoordigde. Het "geloof" en "toewijding"

van veel mensen aan Jezus zijn niet gebaseerd op Zijn oproep om Zijn doelen te dienen, maar op een onjuist geloof dat G-d hen alleen financieel wil laten bloeien.

Misschien kan een ander verhaal dit punt helpen illustreren. Een beroemde rabbijn, Shimon bar Yochai genaamd, was bij zijn discipelen toen een voormalige student met grote rijkdom terugkeerde uit het buitenland. Al zijn discipelen waren jaloers en wilden hun studie verlaten en een niet-religieuze levensstijl volgen en rijk worden. Rabbi Shimon nam zijn discipelen mee naar buiten en liet hun de grote vallei zien die voor hen lag. Hij bad en op wonderbaarlijke wijze werd de vallei gevuld met goud. Rabbi Shimon vertelde zijn discipelen dat ze al het goud dat ze wilden uit de vallei konden gaan halen, maar dat dit hun beloningen in het Koninkrijk van G'd zou verminderen.

De grote visvangst vertegenwoordigde dezelfde verleiding als het goud voor de discipelen van Rabbi Shimon. Het ontvangen van wat Jezus voor ons heeft bereid, dat is gezalfd zijn met de Heilige Geest, is veel beter dan al het goud of de vissen in de wereld.

Dit Schriftgedeelte informeert de lezer dat dit de derde keer was dat Jezus na Zijn opstanding aan de discipelen was verschenen. Het getal drie heeft niet alleen betrekking op het onthullen van iets, maar het kan ook een betekenis van bevestiging hebben. De Schrift leert dat iets door twee of drie getuigen wordt bevestigd. Daarom, een andere belangrijke boodschap van dit Schriftgedeelte is, om te bevestigen dat Jezus echt uit de dood was opgestaan. Hoe zul jij reageren als Jezus je roept? Als Hij een beroep doet op je leven?